

SockenMagazinet

Informationsblad för dig med anknytning till Ramkvillabygden

Nr 210

oktober 2017

Kul så länge det varar

Det har för min del varit en sommar i brödbakningens tecken i Ramkvilla. Från mitten av juli har Putte kunnat sälja mitt surdegsbröd Nygårdslimpan. Det har varit trevligt och givande för mig att många kunder har uppskattat brödet. Nu efter sommaren säljs något mindre antal efter att sommargäster och turister lämnat bygden. Under hösten kommer jag att fortsätta leverera hel och halv limpa till butiken. Ibland kan brödet ha varit fryst, fast det är egentligen inte något som påverkar kvaliteten eller hållbarheten.

Att baka bröd gillar jag, det har jag alltid gjort. Att experimentera med olika recept, att ta reda på hur kladdig en deg kan få vara men som ändå reser sig fint vid gräddningen och kan bli ett saftigt bröd och jag testar gärna olika baktekniker. Lite fakta om Nygårdslimpan: den är gjord på vatten, rågsurdeg, skållat ekologiskt fullkornsmjöl av råg och korn, vetemjöl, rågflingor, klippt och hela rågkorn, vete- och havrekli, linfrön, vetegroddar, honung från Bertil i Braås och salt. Bakningsprocessen består av många och tidskrävande moment som tillsammans gör att brödet håller sig saftigt länge.

Vedeldad stenugn är en särskild passion jag har. Själv bakar jag i flera gånger per år i sådan och håller även kurser i det, både i Stockholm och Ödestugu, söder om Jönköping. Har du själv en, av sotaren godkänd, vedeldad stenugn som du inte vet hur du ska använda? Kanske vågar du, med min hjälp, elda i den och baka

bröd? Varje bakugn har sina egenheter och tillsammans kan vi prova att baka. Vill du det – hör i så fall gärna av dig för jag gillar tanken att föra traditioner vidare. (Karin, tel 070 226 50 90.)

Jag kan konstatera att det är kul att få förverkliga den idé jag fick efter det stora mötet vi hade om Ramkvillas framtid i april i år på Wårdshuset. Inte kunde jag tro att jag under en tid skulle få den fina möjligheten att baka i det köket!

Den 16 och 17 september sålde jag Nygårdslimpor och rågfrallorna "Knoddar" på Fröderyds skördemarknad och på Småbrukarnas hantverksdag i Hultagårds bygdegård.

Karin Gustafsson

Julmarknad i Ingaboda Bygdegård

Söndagen 26 november kl 11-15

Lokala hantverkare och utställare
Servering av hembakat fika, korb med bröd. Lotteriförsäljning
Varmt välkomna!

Arr: ingaboda Bygdegårdsförening

Beach flaggor

Ramkvilla Hembygdsförening tog till marknaden fram två st så kallade beach-flaggor. Det är blå bakgrund med Ramkvillasmycket och texten Ramkvilla – smycket i Småland i guldfärgat tryckt på flaggan. Tanken är att dessa ska sättas upp vid varje arrangemang som sker i Hembygdsföreningen regi.

Eftersom nu alla arbetsgrupper (marknaden, gruvan, hembygdshistoria, båt- och brygggruppen, sockenrådet, Skärbäckens kanal, hemsidan, brandväret och sockenmagazinet) ligger under Hembygdsföreningen så finns det många tillfällen att ta fram flaggorna!

Flaggorna finns i Centrumhusets källarplan. Den som vill använda dem kan säga till Maria Lamme (072 – 522 30 20).

Ramkvilla Hembygdsförening
Magnus Färjhage

Mohammed och hans mor

Vi har ju samlat in pengar till Mohammed och hans mamma under mer än fyra år. För att hålla dem vid liv, sedan de utvisats från Sverige. Detta är Magnus sammanfattande berättelse från det han träffade dem i Malaysia

Sven Eriksson

Hemma i Sverige och vardagen igen, är på väg till jobbet för match. Den senaste veckan har varit väldigt speciell, när Mohammed hörde av sig från

flygplatsen i Qatar på söndagseftermiddagen gick allt väldigt fort. Jag landade i Kuala Lumpur sent på måndagen och fick äntligen träffa Mohammed och Fatima igen. En dröm gick i uppfyllelse, något vi kämpat för i drygt fyra år, något som bevisade för mig att så länge man kämpar, hur höga oddsen än är, så finns det alltid en chans. Först när man ger upp har man förlorat, och vi gav aldrig upp!

Under den korta veckan i Kuala Lumpur hann vi med massor. Vi besökte UNHCR, Röda Korset och sjukhuset. Vi lärde känna Renee som hjälpte dem att fixa bostad, vi träffade svenska Billy som drev en pizzeria och som hade kontakter inom en kyrka som hjälper människor på flykt.

Vi tog långa fikaraster där Mohammed berättade om hur åren i Jemen varit. Om bevittnade mord, om terrorister som hotar och kidnappar. Om slagsmål med soldater för att inte själv bli en soldat. Om dagar, veckor och månader utan mat. Med det som facit kan vi idag slå fast att Sverige och Migrationsverket verkligen bröt mot FN's lagar om utvisning av flyktingar, Sverige bröt mot FN's Barnkonvention. Jag har ett antal advokater i min vänskapskrets, om någon av er har läst såhär långt och känner er sugna på en fight! Slå mig en signal!

Jag sitter hemma i min trygga lägenhet, har ätit en typiskt underbar svensk frukost och njutit av morgonen. Men jag har också den senaste veckan än mer förstått hur dåligt världen mår. Kuala Lumpur är en fin och vacker stad med massor av turister. Men strax utanför, vid UNHCRs lokaler finns människor från hela världen, som står utan någonting alls. Människor som saknar kroppsdelar, eller är så smala av näringsbristen att de behöver akut hjälp för att ens klara sig veckan ut. Köerna av flyktingar som väntar är hundratals meter långa, gråten och skriken från små barn överröstar det mesta. En dag flög det förbi ett 20-tal stridsflygplan som skulle ha en uppvisning. Detta fick flera av flyktingarna att springa in i en skogs-dunge för att gömma sig. Det gjorde otroligt ont att se dessa

människor, det kändes ont att inte kunna göra något för dem, och varje gång jag mötte någon av dem med min blick så log de stort tillbaka. De bad inte om något, jag tror dock att de blev glada av att bli sedda av någon.

Även om resan kantats av bilderna på dessa flyktingar, av Mohammed berättelser om terrorister, mord, bomber och hunger. Så är jag idag enormt tacksam. Mohammed och Fatima mår förhållandevis bra, de har fått en trygg plats tills vidare och fått kontakt med flera personer där som vill hjälpa dem.

Jag är så tacksam att Mohammeds vänner i Sverige aldrig gav upp, att ni fortsatte kämpa och höll ut hela vägen. Utan er hade det här aldrig varit möjligt!

Av hela mitt hjärta, jag älskar er allihopa, ni är beviset på att även i de mörkaste stunderna så bär vi människor på styrkan att sprida ett ljus över världen!

Tack för att ni finns ❤️🖤☐

En kyrksöndag i gammal stil

Skönt att det finns människor som vårdar sig om tradition. Vad vore nutiden utan historia vill man säga i dessa tider, då vi nästan drunknar i elektronik och data?

Ovanstående rader inleder ett reportage i Vetlanda-Posten. 36 år har förflutit sen reportaget gjordes och kanske kan man förvånas över att man redan då, 1981, drunknade i elektronik och data.

En studiecirkel benämnd Bondens år hade hållits med eldsjälens Ingvar Johansson som ledare. Studiecirkeln var tänkt att spegla tiden kring förra sekelskiftet och den innehöll olika moment i människans liv runt nämnda sekelskifte.

Meningen var, berättar Ingvar Johansson i reportaget, att så många som möjligt skulle komma med hästskjuts till kyrkan, iklädda kläder av gammalt snitt. Ett ihärdigt regn satte dock "käppar i vagnshjulen", varför fordonen uteblev denna gång.

I kyrkan hälsade komminister Karl-Erik Adolfsson de församlade, som placerat sig med mans- och kvinnosida i kyrkbänkarna, välkomna. Medverkade med sång och musik i gudstjänsten gjorde Christina Johansson samt Catrine och Effie Leandersson.

Kyrkkaffe serverades i församlingshemmet där Iris Lammes släta bullar och pinnakringlor rönste livlig uppskattning avslutar signaturer GUJ reportaget från kyrksöndagen fjärde oktober 1981 i Ramkvilla.

Kerstin F.

Se bild nästa sida

"Folket från sekelskiftet" på kyrktrappan: Arne Johansson, Ingvar Johansson, Holger Gunnarsson, Vera Svensson, Iris Gustavsson, Sonia Fransson och Inger Melkersson.

läsa följande: "Att två kommunbor från början till slut framställt konstverket, gör det ännu mera värdefullt för skolan. Att de också ville ge det som gåva, gör det kärare att få motta det. Rektor Harald Johansson framförde vid överlämnandet kommunens, socknens och skolans tack till de båda givarna."

När en om- och tillbyggnad skedde av skolan i slutet av 1900-talet plockades konstverket ner men har nu åter fått sin plats på en vägg på Ramkvilla skola.

Kerstin F.

Ett konstverk berättar

Året var 1968 och den nya skolan i Ramkvilla var på väg att bli färdig och tankar kring utsmyckning kom på tal, berättar Harald Johansson vid ett samtal med undertecknad. Vi tog kontakt med bildlärare Anton Isaksson i Hökhult som gjorde en förlaga. Fabrikör Göte Lindberg hade sin verkstad i det nedlagda mejeriets lokaler i Ramkvilla och han fick förfrågan hurvida det var möjligt och genomförbart att tillverka ett konstverk i järn utifrån Isakssons förlaga, berättar Harald Johansson vidare.

Lindberg fick uppdraget och tillverkade konstverket, som färdigt kom att ha måtten 3*1,2 meter, och sattes upp på skolans ljusgrå tegelvägg mot dåvarande matsals-, slöjd- och gymnastiksalsbyggnad.

Konstverket är naturalistiskt utfört och fick namnet **Kunskapens träd** och innehåller bilder från skolans och idrottens värld. I mitten av konstverket ser man detta träd med en uppslagen bok och två ungdomar som "plockar" kunskap och visdom från nämnda träd. Allt bindes samman genom en knippe solstrålar.

Under samtalets gång visar Harald mig ett urklipp från Vetlanda-Posten som i december 1970 har en bild på Anton Isaksson stående framför konstverket: Under bilden kan man

